

KLÄDSÖMMERSKA, f. 1. Sömmerska, som förfärdigat fruntimmerskläder.

KLÄDVTÄTT, m. sing. Tvättning af småkläder.

KLÄDVISKA, f. 1. Viska till kläders afviskande.

KLÄM, n. sing. oböjl. (fam.) Se *Klämma*. *Taga k.*, säges om något, som göres med fullkomligt eftertryck.

KLÄMMA, f. 1. 1) Redskap, hvarmed något hålles hopklämdt, t. ex. en Pappersklämma. — 2) (fig. fam.) Svår, kinkig belägenhet. *Vara sitta, komma, råka i k-n.* — *Syn.* Se *Trångmål*.

KLÄMMA, v. a. 2. 1) Trycka hårdt, så att smärta i mer eller mindre grad deraf uppkommer. *K. ens händer hårdt emellan sina. K. fingrarna mellan dörrn. K. ihjel någon. Skön k-mer mig. Det k-mer mig öfver bröstet, jag känner en tryckning öfver bröstet. K. platt*, så att något blir platt. — *K. af, fram*, se *Afklämma*, *Franklämma*. — (Fig. fam.) *K. åter*, hårdt ansätta. *K. ihop, sönder*. (Pop.) *K. ür sig*, (fig.) äntligen komma fram med, utsäga något, som man länge hållit inne. *K. ut*, (fig.) uttvinga. *K. till, ä't*, klämma med allt eftertryck. (Fig. fam.) *K. åt någon*, hårdt ansätta honom. — *Klämmande*, n. 4. o. *Klämning*, f. 2.

KLÄMSKRUF, m. 2. pl. — *skrufvar*. (tekn.) Skruf, som begagnas att fästa och fastklämma vissa maskindelar.

KLÄMTA, v. n. o. impers. 1. Draga en ringklocka på det sätt, att kläppen endast slår emot ena sidan. *K. vid eldsvåda. Det k-r*, man klämtar. — *Klämning*, f. 2.

KLÄNGA, v. n. 2. ell. **KLÄNGA SIG**, v. r. 1) Klättra. *K. upp i ett träd. K. sig upp, ned. K. sig uppför en klippa, mur.* — 2) Säges om vissa växter, försedda med klängen, hvarmed de fästa och hålla sig fast vid föremål, under det de växa uppåt dem. — *Klängande*, n. 4. o. *Klängning*, f. 2.

KLÄNGE, n. 4. (bot.) Trådlikt förlängd, oftast spiralförmigt vriden gren, hvarigenom en växt fasthåller sig vid andra kroppar. — *Ss. K-bärrende, -grenig, Klängspetsad*.

KLÄNGVÄXT, f. 3. Växt, försedd med klängen. **KLÄPP**, m. 2. En inuti en klocka uppvid fästad jernten med en i nedra ändan varande klump, som slår fram och åter emellan klockans sidor, då hon sättes i rörelse.

KLÄTT, m. 3. Örtslägtet *Agrostemma*.

KLÄTTERBAR, a. 2. (topogr.) Så kallas en backe, hvars lutning är 45°.

KLÄTTERFISK, m. 2. Taggfenig fisk, ½ fot lång, som med tillhjälp af sina fenor kryper upp på land och klättrar till och med i träd. Finnes i Indien. *Anabas testudineus*.

KLÄTTERFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Fågel med klätterfötter.

KLÄTTERFÖTTER, m. 3. pl. (nat. hist.) Så kallas klätterfåglarnes fötter, som hafva 3 framtår och 2 eller 4 baktå.

KLÄTTERHAKE, m. 2. pl. — *hakar*. Spetsigt jern, som med en rem bindes fast vid foten, för att lätta bemödandet vid klättring uppför träd, o. s. v.

KLÄTTERÖDLA, f. 1. Ett slags ödla, som med fäthet klättrar på släta ytor. *Ascalabates*.

KLÄTTRA, v. n. 1. (frequentativ af *Klifva*) 1) Med händer och fötter arbeta sig uppför ett brant ställe. *K. i bergen. K. uppför en bergvägg, en mur.* — *K. upp*, se *Uppklättra*. — 1 för-

ening med pron. refl. säges äfv. *K. sig upp, uppför*, o. s. v. — 2) (om djur) Med fram- och bakfötter eller, såsom fallet är med fåglarna, med fötterna, samt till en del med näbb och klor, förflytta sig uppför branta ytor, t. ex. träd. — *Klätt-rande*, n. 4. o. *Klätttring*, f. 2.

KLÄTTRARE, m. 3. En, som klättrar.

KLÖF, m. 2. pl. *klöfvar*. (af *Klyfva*) Djurfot, klufven i två eller flera breda delar.

KLÖFDJUR, n. 3. Djur med klöfvar.

KLÖFFETT, n. sing. (kem.) Ett slags fett, som erhålles af oxfötter, då de kokas med vatten.

KLÖFHÄST, m. 2. Häst, som brukas till klöfjande.

KLÖFJA, v. n. 1. (af *Klof*, tvådelt packsäck, af *Klyfva*) Föra varor på hästryggen, öfver klöfsadel. — *Klöfjande*, n. 4.

KLÖFJEVÄG, m. 2. Väg, der man endast kan färdas fram med häst, ridande eller klöfjande, men ej med vagn.

KLÖFSADEL, m. 2. pl. — *sadlar*. Sadel, som begagnas till klöfjande: packsadel.

KLÖFSADLA, v. a. 1. Pålägga klöfsadel.

KLÖFVER, m. sing. (af *Klyfva*) 1) (bot.) a) Växtslägtet *Väpling*. *Trifolium*. — b) Art deraf med purpurröda blommor. *Trifolium pratense*. — 2) a) Benämning på de kort i en kortlek, som äro tecknade med svarta figurer, liknande klöfver- eller väplingblad. *Spela i k. Head är det i trumf? K. — b) Hvarje särskild af dessa kort. En k. Många k.* — Sammansättes med hvarje af dessa särskilda kort, t. ex.: *K-äss, -kung, -dam, -tia*, &c.

KLÖFVERBLAD, n. 3. Blad af en klöfverväxt.

KLÖFVERFRÖ, n. 4. 1) Frö af en klöfverväxt. — 2) (i sing. kollektivt) Frön i mängd, af foderklöfver.

KLÖFVERGRÄS, n. sing. Foderklöfver, växan de på marken.

KLÖFVERLAND, n. 3. Land, der foderklöfver odlas.

KLÖSA, v. a. 2. (af *Klo*, i äldre språket äfv. *Nagel*) Sarga med naglarna. *K. någon i ansigtet. K. ut ögonen på någon.* — *K. sig*, v. r. Sarga sig med naglarna. — *K-s*, v. d. Sarga hvarandra med naglarna. — *Klösande*, n. 4. o. *Klösning*, f. 2.

KLÖSHARF, f. 2. pl. — *harfvar*. Ett slags harf, med framåt böjda pinnar.

KNACKA, v. a. 1. Sakta bulta med hammare o. d. *K. något med en hammare. K. sönder nötter.* — V. n. Sakta bulta med fingerknogen. *K. på en dörr.* — *K. på hos någon*, knacka på ens dörr, för att tillkännagifva sin önskan att slippa in. — *Knackande*, n. 4. o. *Knackning*, f. 2.

KNÄFVEL, m. sing. Örtslägtet *Scleranthus*.

KNÄFVEL, m. 2. pl. *knäflar*. (sadelm.) Hvardera tågöglan på lokor, hvari förhastarnes draglinor äro fästade.

KNÄFVELSTROPP, m. 2. (artil.) Länga med öga i ena ändan och knäffel i den andra, som sättes på en kanon, då den skall hissas.

KNÄGGLA, f. 1. Liten upphöjning på knagglig yta.

KNÄGGLIG, a. 2. Säges om en yta, isynn. is ell. islagd mark, som är full med små upphöjningar eller knölar. *K. is, väg.* — Ordet är beslägtadt med det eng. *Knag*, knöl på träd eller hjorthorn.

KNÄGGLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara knagglig.